

J. Koelewijn

Meditaties 2012

-

Inhoud

<i>Gekomen om te zoeken.....</i>	<i>2</i>
<i>Psalm 86.....</i>	<i>3</i>
<i>Van twee kanten bezien</i>	<i>4</i>
<i>Het moerbeidal</i>	<i>5</i>
<i>Zwervers</i>	<i>6</i>
<i>Het vrederijk.....</i>	<i>7</i>
<i>Jezus is mijn beste vriend.....</i>	<i>8</i>
<i>Schijnen als lichten in de wereld</i>	<i>9</i>
<i>Een vrolijk hart</i>	<i>10</i>
<i>Liefde tot het schone</i>	<i>11</i>
<i>De Heere heeft iets groots in mij verricht!</i>	<i>12</i>
<i>Pinksteren.....</i>	<i>13</i>
<i>Doe uw mond wijd open</i>	<i>14</i>
<i>In de avond bidden</i>	<i>15</i>
<i>Alleen de goede weg</i>	<i>16</i>
<i>Bemoedigingen.....</i>	<i>17</i>
<i>Er is één Weg</i>	<i>18</i>
<i>Stervend Europa.....</i>	<i>19</i>
<i>Loof de Heere mijn ziel.....</i>	<i>20</i>
<i>Voor alle tijden het goede deel.....</i>	<i>21</i>

Gekomen om te zoeken

Hij is gekomen om te zoeken, maar hebben wij Hem daarvoor gedankt? Zo Gij Heere de ongerechtigheden gadeslaat; Heere, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving. Bij de Heere is goedertierenheid en bij Hem is veel verlossing (Ps. 130:3, 4, 7).

De Heere God heeft ons in dit land veel geschonken. Hij gaf ons het leven, eten en drinken, ouders en vrienden, vaak blijdschap en veel goeds op onze levensweg. Hebben wij Hem daarvoor gedankt? Hebben wij Zijn liefde tot ons soms niet met voeten getreden? Hebben wij niet vaak overtreden! En wat hebben wij met de Bijbel gedaan? In plaats van haar te lezen en te gehoorzamen, hebben we haar bekritiseerd, erover gelachen en haar als uit de tijd terzijde gelegd. Dat is in grote lijnen van toepassing op de bevolking van het 'christelijk' Nederland.

Als we onze toestand overdenken, moeten we zeggen dat wij mensen bij God, onze Schepper, alles hebben verspeeld. Wij hebben geen enkel recht om Hem te hulp te roepen en iets van Hem te verwachten als het slecht met ons gaat. Maar we zijn in een noodsituatie. Door de zonde in ons persoonlijk leven zijn we in de ellende terecht gekomen. Er is geen vrede op aarde. Er valt zoveel uit elkaar. De meeste mensen zijn geweldige egoïsten. Velen zijn eenzaam, dikwijls radeloos en hopeloos.

God zij dank is er een uitweg. De Heere Jezus is gekomen! Hij bleef eens staan onder een boom. Daar was een gezicht van een mens die zichzelf kende. Dit gezicht schreeuwt het als het ware uit: 'Ik hou het niet meer uit in mijn zonden!' Dan roept de Heiland hem toe: "Zacheüs, haast u en kom naar beneden, want Ik moet heden in uw huis blijven".

Weet u, dat de Heere Jezus ook vandaag nog steeds op zoek is naar mensen die inzien dat ze zondaars zijn en het Goddelijk oordeel hebben verdiend? Bij zulke mensen wil Hij binnenkomen. Hij wil naar de belijdenis van hun zonden luisteren en hun op grond van Zijn volbrachte Verlossingswerk de zonden vergeven, hen tot geluk kige kinderen van God maken. Toen de -Heere Jezus in het huis van Zacheüs gekomen was, kon Hij zeggen: Heden is aan dit huis zaligheid geschied ... want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was" (Luc. 19:9, 10).

*O, Vredevorst, Gij kunt gebieden
den vrede op aarde en in mijn ziel
Doe elken zondaar tot U vlieden.
Dat al wat ademt voor U kniel!
Zijn naam is "Wonderbaar", Zijn daden
zijn wonderen van genade alleen.
Hij doet ons, hoe met schuld beladen,
Verzoend voor het oog des Vaders treen.*

Psalm 86

Goedertierenheid en trouw. Deze Psalm spreekt van Zijn heil, Zijn liefde en genegenheid. “Voorzeker”, zo roept de dichter het uit, “Zijn heil is nabij degenen die Hem vrezen”. Het heil wordt genoten door hen die met de Heere leven, die in oprechtheid en godsvrucht voor Zijn aangezicht wandelen. Dat is je ogen afkeren van het kwade. Petrus schrijft: “Want de ogen van de Heere rusten op de rechtvaardigen, en Zijn oren zijn gericht op hun gebed; maar het aangezicht van de Heere is tegen hen die kwaad doen” (1 Petr. 3:10).

Heel mooi is het elfde vers: “Goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar, gerechtigheid en vrede kussen elkaar”. Deze woorden zijn de sleutel tot de hele waarheid van God. Het laat ons zien wat de grondslag is van al Gods handelingen in genade met de schuldige mens. Het plaatst ons het kruis van de Heere Jezus voor ogen.

Als wij alleen te maken hadden met de waarheid, dan zouden we allen geoordeeld zijn en zouden wij allen om moeten komen. Maar de goedertierenheid heeft de waarheid ontmoet. ‘Rechtvaardigheid drong aan op straf, genade vroeg om vrijgeleide’, zingt de dichter. Toch kon Gods heiligheid niet te kort worden gedaan. “Gij zijt te rein van ogen, dan dat Gij het kwade zoudt zien”, roept Habakuk uit! Nu op het kruis is alles volbracht. Daar leed “De rechtvaardige voor de onrechtvaardige (...) opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petr. 3:18).

We denken aan het drievoudig snoer uit het eerste boek van de psalmen, aan Psalm 22, 23, en 24. In Psalm 22 vinden we het kruis met al zijn verschrikkingen en Hem Die daar onder de' toorn van god het onschuldige hoofd buigend moest uitroepen: “Mijn god, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” In Psalm 23 vinden we de Heere die onze Herder is, in Wiens voetstappen wij wandelen mogen, om Hem dan in Psalm 24 als de Koning te zien, de Koning der ere die in Zijn majesteit ingaat in de eeuwige deuren die zich omhoog heffen. In gemeenschap met Hem zijn dan de Zijnen, die de voorwerpen van Zijn genade geworden zijn, voor altijd bij Hem! Zij Zullen nu voor eeuwig het loflied aanheffen op volmaakte wijze:

Ik ben een koninklijk kind,
dat zijn lust daarin vind,
Hem te loven met jubelende stem!

Arnhem 27-11-2012

Van twee kanten bezien

Meestal kan men iets van verschillende kanten bekijken, bijvoorbeeld:

De ene kant is, wij bidden om ons dagelijks brood. Maar blijven we dan thuis zitten tot God het ons brengt? Nee zeker niet, want de andere kant is: "Wie niet werken wil, zal ook niet eten". De andere kant is dus werken.

De ene kant is, wij bidden om genezing. Maar wachten we dan maar af? Nee hoor! De Heere God geeft ook dokters en medicijnen. De andere kant is deze hulp te gebruiken.

Het is Gods kant, ons op straat te bewaren, maar als we de straat oversteken moeten we wel blijven opletten. Op het verkeer letten is de boodschap, onze verantwoordelijkheid.

In Jeremia staat één keer: "Bekeer mij". Dat is net zoets als: "Bewaar mij o God". Het is een beroep op Gods kant. Maar de andere zijde, onze kant is, en die vele malen dat in de Bijbel staat: "Bekeert U" (wel 15 keer in Jeremia). We moeten altijd erkennen dat alles genade en Gods werk is. Maar tegelijkertijd moeten we altijd doen wat God ons opdraagt. Toch zijn er christenen die bij de bekering dan ineens *alleen* Gods kant willen zien. Een mens kan zichzelf niet bekeren, zegt men dan. Maar tegen de man met de verdorde hand zegt de Heere Jezus (U kent die geschiedenis misschien wel): "Strek Uw hand uit"! En dat was nu juist wat hij niet kon, een verlamde hand kan je toch niet uitsteken? Maar het Woord van Christus is levenwekkend. Die man sputterde niet tegen. Hij gehoorzaamde en door de kracht van God werd hij gezond en gelukkig.

De rijke man spreekt na zijn dood nog tegen (dan is hij al in de pijn) dan zegt hij nog: 'Neen' tegen Abraham, en voegt er aan toe: 'zend Lazarus, opgestaan uit de dood, naar mijn broers, dan zullen zij zich bekeren'. Omdat hij in de pijn is geeft hij toe, dat bekering noodzakelijk is (Lukas 16). Wie God nu tegenspreekt, en aan God voorwaarden stelt voor de bekering, zal dat 'in de pijn' nog doen.

Maar Gods liefde spreekt precies andersom: "Ik heb geen lust aan de dood van de stervende, spreekt de Heere Heere; daarom bekeert U en leef!" In Ezechiël 18:21, 23, 27, 28, 30, 32 staat veel keer: "Bekeert u" in één hoofdstuk! Het is Gods liefde en genade dat Hij zijn Zoon tot ons zond.

*Vader, U hebt ons door Hem gerechtvaardigd,
die aan Uw rechterhand zit in de troon.
Hebt ons als kind'ren bestemd en verwaardigd,
eenmaal verheerlijkt te zijn bij Uw Zoon.
U zij de lof, U zij de eer,
Vader, wij knielen met dank voor U neer.*

Arnhem 13-11-2012

Het moerbeidal

Waar dit dal ligt? Niemand weet het aan te wijzen, ook al wordt het we ‘dal van Baca’¹ genoemd of van balsemstruiken. Het ligt aan de weg naar Sion. Elke gelovige weet moeiteloos een ‘moerbeidal’ in zijn leven aan te wijzen. Een ‘moerbeidal’ waar niet veel groeide. Alleen moerbeibomen en bramen. Een zanderig dal een woestijn. Het is ook een beeld van wat de wereld te bieden heeft aan het volk van God. Hun leven is als het gaan door een tranendal. “Daar is zoveel te klagen, daar is zoveel geweent”, zegt een lied met het oog op de aardse omstandigheden die vaak zo moeilijk zijn. En van de Heere Jezus lezen we het Profetisch woord; “*Mijn tranen zijn Mij tot spijsz dag en nacht*”. En waarom? “*Omdat zij de ganse dag tot Mij zeggen; waar is Uw God*” (Ps. 42:4). Beproeving, verdrukking brengt tranen. En de Heere God telt ze, Hij bewaart ze in Zijn fles (Ps. 56:9).

Het is gezegd tot Gods kinderen, dat ze dit in deze wereld kunnen verwachten. Maar weet u wat zo kostelijk is? Dat alles door de nabijheid van de Heere wordt veranderd! “*Gaan zij door het dorre dal van de moerbeibomen, dan maken zij God tot een bron; ook zal de regen hen overvloedig bedekken*” (Ps. 84:7). In het tranendal hebben de gelovigen, die met God in gemeenschap verkeren, hun trouwe onveranderlijke Heere. In Hem is al hun heil en verkwikking. In het tranendal worden toch zegeningen over hen uitgestort. De Heere God is een fontein van zegen ook in de wegen die Hij met ons gaat. Onze tranen kunnen in het licht van Gods vriendelijk aangezicht parels worden.

De bladeren vallen af, het wordt weer kaal en somber. Maar de Heere God komt met Zijn belofte; het nieuwe leven drukt de oude bladeren van de bomen! De lenteweelde gaat het dorre dal weer vernieuwen! In een blij geloof mogen we het reeds zien. Bloesems, bloemen en vruchten, de kostelijke regen brengt ze ons, zo goed en zo mild! De opspringende fonteinen zijn onder ons en de frisse regen is boven ons en maakt het zo, dat alles prijkt in groenende schoonheid. We zitten dan om zo te zeggen tussen de weldaden in. De moeilijkheden brengen zegeningen en de hemel giet ze over ons uit. En dat alles omdat we, door genade, met de Heere onze weg mogen gaan.

Nicolaas Beets heeft het zo mooi verwoord:

*De moerbeitoppen ruisten, God ging voorbij,
Neen, niet voorbij, Hij toefde,
Hij wist wat ik behoefde,
en sprak tot mij. Sprak tot mij,
in de stille, de stille nacht;
Gedachten die mij kwelden,
vervolgden en ontstelden,
verdreef Hij zacht...*

Arnhem 31-10-2012

¹ Baca = ‘geweent; wenen; tranen’

Zwerwers

In het land van de vreemdelingschappen te mogen zwerven . Dan is er geen vast tehuis geen rust voor het hol van de voet, geen kussen om het vermoeide hoofd op neer te leggen. Maar toch, hij heeft Gods wijde hemel boven zich, en de zon bestraalt ook hem. En als hij goed luistert hoort hij hoe het ganse scheepsel zucht. In de stilte van de polder of van de duinen of de bossen, wordt hij beter onderwezen dan door de welsprekendheid van de meest begaafde mensen.

Zwerven. Het kan ook wel moeilijk zijn . Enkele regels uit Psalm 56 leren het ons: "U hebt mijn omzwervingen geteld; doe mijn tranen in Uw kruik" Wat een troost ligt er toch in die woorden , dat God zijn omzwerven telt! De zwerver van Psalm 56 wist het vast: God zal mij nooit begeven! Zo reizen duizenden het Vaderhuis tegemoet, al zijn ze zwervers op deze aarde. Gelukkige zwerver, die bidden kan om bidden te leren.

Maar hoeveel zijn er om ons heen, die ook dat niet bereiken. In wie de gebedsnood is gedooft.

Zwervers. Hoeveel zijn er niet die niet weten dat zij zwervende zijn. Het kan ook iemand zijn die naast ons zit. Zij voelen zich wel thuis in deze wereld , zij leven voor een vast doel, begrijpen niet, dat zij slechts op doorreis zijn . Totdat plotseling een lichtflits hun pad kruist en in de helle flikkering van het licht hebben zij de gestalte van "de laatste vijand" gezien. Hoe? Ach , onvoorbereid te moeten heengaan . Afscheid nemen, maar dan? En waarheen dan??

Zwerven. De pelgrim ziet terug op de afgelegde weg, op het doornen pad, op de heuvels op de dalen. Eenzaamheid? Ja, dat kennen zij. Maar er is één lied in hun hart! Een pelgrim ben ik hier op aard, maar straks zie ik allen weer! Die boven reeds bijeen vergaard mij wachten bij den Heer! Maar bovenal ik zie Jezus daar, die met Zijn bloed mij kocht!!

Dit vreemdelingschap kennen allen, die hier met tranen zaaien, zij verlangen naar het Vaderhuis met de vele woningen . Daar is geen eenzaamheid meer en geen vreemdelingschap; allen schapen van één kudde, allen onder één Herder, allen gekenden van de grote Ontfermer. Tussen het Paradijs en de hemelhof ligt onze zwerftocht. Niet stilstaan op de weg, maar de wandelstaf geheven om hemelwaarts, te streven. Zo wordt, het einde goed!!

O, daar te zijn,
waar nimmer tranen vloeien,
waar 't hart geen angst, geen zorgen kent noch pijn,
waar doorn noch distel groeien.
O, daar te zijn! O, daar zijt Gij!

Arnhem, 11-10-2012

Het vrede

In het laatste boek van de Bijbel, de Openbaring, staat dat de duivel 1000 jaar gebonden zal worden en de afgrond wordt gesloten en verzegeld boven hem. Al wordt de duivel daarna weer korte tijd losgelaten, vóór de eeuwige toestand aanbreekt, het is duidelijk dat die 1000 jaar een gezegende tijd voor de aarde zal zijn. En Christus die nu de door de wereld verworpene is, zal dan voor aller oog verheerlijkt worden (Fil. 2:9-11; Titus 2:13).

Heeft u er wel eens over nagedacht, dat het vrede er aan komt? Nee, ik praat u geen onbijbelse toekomstverwachting aan! Verwacht u de wederkomst van Christus pas als alle mensen christenen zijn? Dan is er geen hoop, kijk maar om u heen! Het is beter om de Bijbel goed te lezen. De Reformatie heeft aan de mensen de Bijbel weer in handen gegeven; maar nu laten velen zich toch weer tot leken en onmondigen maken.

Er zal pas echt vrede zijn als de Vrededorst regeert! Hij de rechtvaardige Heerser (2 Sam. 23:2-4). Hij zal zijn gelijk het licht van de morgen wanneer de zon opgaat. Ja, de Zon van de gerechtigheid breekt door!

Wat zal het een kostelijke tijd zijn voor alle mensen als het werkelijk vrede is onder de Vrededorst! Dat is niet alleen vrede omdat er geen oorlog is, maar werkelijk vrede en gerechtigheid voor alle mensen. Dan zal de aarde vol zijn van het kennen van de Heere! En dat alleen door Christus Zelf! De wolf zal samen met het lam zijn, een kleine jongen wei den. Ja, een zuigeling zal zich vermaken over het hol van een adder. Men zal nergens leed doen. Kinderen zullen spelen op de straten onder het oog van de ouderen en niemand zal ze opschrikken. Niemand zal zeggen: 'ik ben ziek', geen mens hoeft bang te zijn voor de meest afschuwelijkste ziekten. Vrede! Er is werkelijk vrede! Wat zullen we dan genieten van de Vrededorst Zelf, de Heere Jezus!

De mensheid snakt naar vrede, maar we moeten wel willen erkennen, dat de mensen die nooit maken kunnen. Dat zal Christus doen. Geloof toch heel de Bijbel, die is daar heel duidelijk in. Wie als een verloren zondaar Christus als Heiland gevonden heeft, die mag elke dag de Heere Jezus verwachten (1 Kor.15; 1 Tess. 4). Wat een blijde toekomstverwachting!

*Die hoop doet al ons leed verzachten,
kom reisgenoten, het hoofd omhoog!
Voor hen die 't heil van de Heere verwachten
zijn bergen vlak en zeeën droog!*

Arnhem, 27-09-2012

Jesus is mijn beste vriend

De Bijbel zegt ons, dat als de Heere Jezus terug komt op de aarde er een ontzettende uitstorting van goddeloosheid in deze wereld zal gevonden worden. In die tijd leven we nu. Arm land waarin de sharia regeert. Arm volk dat in duisternis wandelt. Arm kind dat geboren wordt in een land waar meedogenloze willekeur heerst.

Wij zijn bevoorrecht, dat wij in een modern beschaafd land wonen! Is dat ook zo? Daar zijn veel vraagtekens bij te zetten. Verlichte mensen in Nederland maken zich druk over alles en nog wat.

Zij debatteren over het onverdoofd ritueel slachten van dieren. Wat een nodeloos lijden daarmee die arme beesten wordt aangedaan. Maar het onverdoofd slachten van kinderen in de moederschoot in Nederland - 30.000 kinderen per jaar - wordt door onze minister-president beschouwd als een verworvenheid. En als dan iemand namens die stemloze kindertjes zijn stem verheft zoals een oprecht christelijk-politicus, wordt hij bijna gelyncht door de redeloze massa internetters. We leven in een zeer donker land. De dagen waarin wij leven, zijn dagen van goddeloosheid. Zij willen goeddoen op hun wijze, maar de barmhartigheden van de goddelozen zijn wreed.

Jezus is mijn beste Vriend! Wat is het toch groot, lieve mensen, de Heere Jezus te mogen kennen als Vriend! 't heilsgeheim is voor Gods vrienden zegt Psalm 25. 'k Heet u vrienden want al wat Ik van de Vader gehoord hebt, heb Ik u bekendgemaakt! En ware vriendschap brengt hulp in nood. Dat is vertroostend, het sterkt de harten van hen die geloven.

De Heere God is een Vriend van de Zijnen. Als we Hem onze nood bekendmaken, dan toont Hij ons, dat Hij een waarachtige Vriend is. Een Vriend van Wie men nooit teveel verwachten kan. Een Vriend aan Wie men zich vol vertrouwen kan overgeven. Een Vriend Die alles bewerken wil, wat Zijn liefde wil. Nooit zag ik een Vriend die zo trouw is als Jezus, neen, nooit één. De Heere Jezus als Vriend, iets groters bestaat er niet. In voor-en-tegenspoed onder vinden we de heerlijke gevolgen van deze verheven en trouwe vriendschap.

Dan moeten we wel in waarheid onze steun en staf zoeken bij Hem. Daarom is het zo waar, zó écht waar, wat het oude lied zo eenvoudig schoon zegt:

*Een trouwe Vriend woont in de hemel
zoals de wereld die niet biedt;
want onder al het aards gewemel
bestaat er zulke vriendschap niet.
Daarom; wie ook de wereld dient
mijn Jezus is mijn beste Vriend!!*

Arnhem, 07-09-2012

Schijnen als lichten in de wereld

Er is een kinderversje dat zo mooi zegt:

*Jezus zegt ons ook, dat 't zo donker is
overal op aarde zonde en droefenis;
Laat ons dan in 't duister 'n helderlichtje zijn
Jij in jou klein hoekje en ik in 't mijn.*

Er komt een glimlach op je gezicht als je dit zo leest! Dat is goed, want het zijn donkere dagen waarin wij leven. En we mogen, schijnen als lichten in de wereld. We lezen dit in Filippenzen hoofdstuk 2 vers 15.

Die woorden mogen ook tot ons komen. Licht schijnen in het ongeloof en bijgeloof wat in onze dagen zo in opmars is. In onze maatschappij gaat het toenemen van ongeloof hand in hand met het afwijzen van alles wat van God komt. Het scheppingsverhaal wordt door de evolutietheorie vervangen, en in het samenleven van de mensen wordt de scheppingsorde van God vervangen door mensen opgestelde orde. Wat de Bijbel als zonde kenmerkt, wordt getolereerd of zelfs goed genoemd.

Een godvrezende rechter werd vaak door een verwaande advocaat bespot. Bij een maatschappelijke gelegenheid vroeg één van de aanwezigen de rechter waarom hij zijn tegenstander niet terecht wees. Toen antwoordde hij: 'In onze stad woont een vrouw die een hond heeft, iedere keer als de maan schijnt, blaft hij er de hele nacht tegen'. Deze woorden waren alles wat hij als antwoord gaf. Toen nam hij weer deel aan het gewone gesprek. Ten slotte vroeg één van de gasten. 'Meneer de rechter, hoe zat dat met die hond en de maan?' 'O', antwoordde de aangesprokene, 'de maan scheen gewoon verder, dat was alles'.

Laten wij allen, die in de Heere Jezus geloven, ook zulke hemelse lichten zijn, die eenvoudig schijnen, onafhankelijk van de vraag of de mensen onverschillig blijven, ons uitlachen, bespotten, of ons bewust links laten liggen, waar ook, op het werk, op school, in je omgeving. De Heere weet het alles, "*Hij kent degenen die de Zijnen zijn*" (2 Tim. 2:19).

Hij Zelf is het Licht van de wereld, ook in donkere dagen. Het is nog steeds genadetijd. En misschien mag ons lichtje, zoals de maan het licht van de zon weerspiegelt, een weerspiegeling zijn van het licht van de Heere, en tot bemoediging of tot wegwijzer zijn van anderen.

*Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht,
Dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht.*

Arnhem, 10-08-2012

Een vrolijk hart

Wat is het spreukenboek toch mooi! In wat voor tijd je ook bent, op vakantie bijvoorbeeld, de spreuken tot je te laten spreken, daar kun je van genieten! We vinden kostelijke uitspraken zoals: *“Een blijmoedig hart is als een voortdurende maaltijd”* (Spr. 15:15).

Blijmoedig te mogen zijn, is een feest! En het is zo wáár; een vrolijk hart is een voortdurende maaltijd. Velen reizen de wereld af met de bedoeling hun hart te verblijden. Maar ze moeten ervaren, dat *“het oog wordt niet verzadigd van zien, en het oor wordt niet vol van horen”* (Pred. 1:8). Zij vinden de bevrediging van wat zij zoeken niet, laat staan blijmoedigheid te zijn wat altijd feest is. Salomo beschrijft in het boek Prediker zijn rijke eigendommen en zijn streven ervan te genieten. Hij alles wat een mensenhart maar kan begeren, hij ontzegde zijn ogen niets van alles wat zij wensten. Maar wat was het resultaat van alles? Hij vond dat alles vluchtig en najagen van wind was. De mens vindt geen hemel, geen voortdurend feest op aarde.

Wáár is dan die blijmoedigheid te vinden? David de vader van Salomo kon te midden van grote nood zeggen: *“Gij hebt vrede in mijn hart gegeven, meer dan in de tijd koren en most vermenigvuldigd zijn”* (Ps. 4). Paulus kon in de gevangenis te Rome anderen aanmoedigen om zich met hem te verblijden. De bron van de blijdschap lag voor de beide mannen dus niet in uiterlijke omstandigheden, maar in hun hart! En wij mogen vandaag zingen van de Heere Jezus, de bron van ons verblijden. Vooral in een tijd van diepe droefheid en lijden doet Hij ons Zijn goedertierenheid ervaren. Hoe lieflijk is in dit opzicht het beeld van de eerste christenen en hoe bekend en krachtig was hun getuigenis. We lezen van hen. *“Zij aten tezamen met verheuging en eenvoudigheid van het hart. En prezen God en hadden gunst bij het hele volk”* (Hand. 2:46-47). De blijdschap in de Heere maakte hen los van aardse banden. Ze deden afstand van hun bezittingen omdat ze een beter en blijvend bezit hadden (Hebr. 10:14). Wat jammer dat dit beeld zo spoedig door gemor en ontevredenheid vertroebeld werd. De Heere Jezus kan het hart werkelijk vullen en bevredigen. Wie Hem kent en bezit heeft de hemel op aarde. Hem te genieten is altijd feest. Ja! Een vrolijk hart is een gedurige maaltijd!

Arnhem, 19-07-2012

Liefde tot het schone

De Heere God Zelf, die al het schone heeft gemaakt, heeft ook in de mens de liefde tot het schone gelegd. Laten we toch de Heere ervoor danken, dat ons een oog gegeven is om het schone te zien. Hoe groots en hoe kostelijk is toch Gods schepping! Hoe wonderschoon is de natuur met al haar kostelijke gezichten, belevingen, kleuren en geuren. Nu is alles nog onvolkomen. Hoe groot zijn ook de talenten door God aan de mensen gegeven, waardoor we kunnen genieten van fraai kunstvoorwerpen, van wonderschone schilderijen. We moeten nooit een gelegenheid laten voorbijgaan om iets moois te zien. Schoonheid is Gods handschrift!

We mogen ervan genieten in de jaargetijden, in de prachtige luchten, in de mooie planten en bloemen. De Heere doet ons hier reeds het schone liefhebben, omdat Hij het voornemen heeft ons daar straks de volheid daarvan te doen genieten. De hemel is een plaats van onbeschrijflijke schoonheid. Laten we maar veel de beschrijving lezen van het hemels Jeruzalem in de Openbaring. Wat een schoonheid zullen we eeuwig mogen bewonderen. Maar de liefde tot het schone mag nu al bij ons gevonden worden.

Schoonheid, we vinden dit wondervol beschreven in het Woord van God. Ik denk aan het gebed van de Profeet Habakuk. Het was een heel moeilijke tijd voor het volk van God. De Profeet schrijft ervan. Ook in ons leven is er dikwijls veel moeite en verdriet. Wat een troost is er dan als we troostrijke woorden ons eigen mogen maken. Het Woord mogen kennen. We waren eens bij moeder, zo'n 15 jaar geleden. Ze was toen 93 jaar en ook wat vergeetachtig, wat onzeker ook. Maar de Bijbel kende ze!

“Moe, we gaan nog wat lezen uit Habakuk. Habakuk? Ken ik die dan? Ja hoor, luistert u maar. En ik las hoofdstuk 3 vanaf vers 17. “Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zal zijn, al zal de opbrengst van de olijfbom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn”. Toen ik kwam aan die Woorden, “Zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen... daarin bleef ik steken, m'n gemoed schoot vol ... maar moeder nam het van mij over, zo maar uit haar hoofd. “zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in de God van mijn heil. De Heere Heere is mijn sterkte!” Wat is het goed, lieve mensen, de schoonheid, de rijkdom van het Woord te mogen kennen en het in ons te laten spreken.

Arnhem, 26-06-2012

De Heere heeft iets groots in mij verricht!

Wat kan een mens toch blij zijn als ineens de zon weer schijnt! Donker en somber kan het zijn, dan zie je ineens de zon die daar blij straalt. Ook de vogels hoor je weer blij zingen! En zoals in de natuur is het ook op geestelijk gebied. Het is zo wáár, een bevrijd hart is een kostbare schat. Slavernij en angst zijn voor de bevrijde gelovige voorbij! Genade te mogen ervaren en daarvoor te mogen danken, wat is dit groot.

Vrede en blijdschap hebben in het hart hun intrek genomen In plaats van te zuchten en te klagen komen lofliederen en dankgebeden los. Het hart is van het zware gewicht wat hem drukte bevrijd. De "ellendige mens" (Rom. 7:24) heeft zijn Redder gevonden en dankt God nu door Jezus Christus. Jubelend leest hij: "Want gij hebt ontvangen een geest van zoonchap, waardoor wij roepen Abba, Vader! De duisternis is voorbij gegaan en het waarachtige licht schijnt! In de liefde is geen vrees.

Zolang een gelovige - zoals eens Israël - zich in het land van de slavernij bevindt, hangt zijn harp aan de wilg. Hij zingt geen liederen van Sion. Hoe zou het mogelijk zijn om in een vreemd land met een bezwaard en bedrukt hart te zingen. Als de Heere God echter de gevangenschap doet ophouden en de gevangenen in de vrijheid van de kinderen van God stelt, dan is zijn mond vol lof en kan hij juichen! Dan jubelt hij: "De Heere heeft iets groots in mij verricht!" En zijn hart speelt en zingt voor de Heere (Ps. 126).

Wie de volmaakte liefde in zichzelf zoekt, zal ze zeker niet vinden. Nee, de volmaakte liefde is in God, geopenbaard in de Heere Jezus. Een hart dat de liefde in zichzelf zoekt is niet bevrijd! Het kan zich niet verblijden, omdat het met zichzelf bezig is, in plaats van met de Heere en Zijn liefde. Een dankbaar hart verheerlijkt de Heere. Als er weinig lof aan God gebracht wordt, is de toestand van het hart bedenkelijk.

Het ziet er zeker ook niet goed uit, als alleen uiterlijke zegeningen en bewijzen van genade het hart lof kunnen afdwingen. Bij de profeet Habakuk kon de lof door uiterlijke omstandigheden niet gesmoord worden. Zijn oog zag over deze dingen heen op God. Hoewel hij moest zeggen: "Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal, dat het werk van de olijfboom liegen zal en de velden geen spijs voortbrengen; dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de stallen wezen zal, zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen. Ik zal mij verheugen in de God van mijn heil" (Hab. 3:17, 18).

Arnhem, 4 juni 2012

Pinksteren

Het spreekt van rijke zegen en kracht! Pinksteren is toch een feest, dat het hele jaar kan duren! Pinksteren is een feest, dat elke dag kan beginnen! Pinksteren is Pinksterfeest! Bij het verhaal van de verloren zoon in Lucas 15 is de bekroning: "en zij begonnen vrolijk te zijn". Alsof er geen einde aan komt! Maar we lezen niet, dat het feest begon toen hij bij de zwijnen opstond en zei: "Ik zal heengaan en naar mijn vader gaan"! Want dat was pas zijn bekering. Toen was hij nog niet blij. En toch, velen denken, dat bekering blij maakt. Maar dat is niet waar. Bij de bekering gaat iemand God zoeken, en dat is goed, maar het geeft nog geen blijdschap. Op weg naar zijn vader was hij nog niet blij. Dat is de toestand van iemand zoals beschreven in Romeinen 7.

God gevonden te hebben, dát maakt blij!! En de Vader komt zo iemand, die Hem zoekt tegemoet. Dat doet Hij in de Persoon van de Heilige Geest. Dat is Pinksteren, God komt ons tegemoet. In de Heilige Geest komt God Zelf door Zijn dienstknechten vertellen dat het werk van verlossing volbracht is, en door Hem als voldoende aanvaard is (Joh. 14:16). Zo wil de Heilige Geest ieder die God zoekt voeren in de armen van de Vader. Dat is de Geest van het kindschap en van het zoonschap die we vinden in Romeinen 8.

Kom in mijn hart en woon in mij! God wil uw en mijn hart vol maken; ons leven vullen met blijdschap en kracht. O, zet dan vandaag de deur open, en laat Hem vertellen dat Christus alles, alles volbracht heeft. Aanvaardt dat, buig uw knieën en dank God. Dan pas komt de blijdschap, maar ook heel zeker. Dan komt ook kracht (Rom. 8:2). Dan komt ook zegen: stromen van zegen zelfs ook door ons heen tot anderen (Joh. 7:38, 39). Zo rijk wil God u en mij maken vandaag. Dan komt ook Psalm 103 in onze gedachten, het loflied op Gods genade. De Heere wil altijd zegenen en wie de kracht van Gods zegen heeft ervaren, wekt zijn eigen ziel op zich in dank te uiten. "Loof de Heere mijn ziel en vergeet geen van Zijn weldaden"! De eerste en grootste weldaad lezen we hier gelijk achter: "Die al uw ongerechtigheden vergeeft". Inderdaad, vergeving van zonden, is de eerste en grootste weldaad! Dan zingen we lof op Gods genade. "En gij, mijn ziel looft gij Hem bovenal" (Psalm 103 vers 11 berijmd).

Arnhem, 16 mei 2012

Doe uw mond wijd open

Elk mens wil graag in de hemel komen! Dat is toch zo? Maar over *hoe* je daar kunt komen, daar wordt heel verschillend over gedacht en daarover bestaan veel misverstanden. Eigenlijk kun je al deze verschillende gedachten herleiden naar drie verkeerde basis ideeën.

Ten eerste zijn er mensen die denken in de hemel te kunnen komen door vaak naar een kerk of Christelijke samenkomst te gaan. Omdat in de praktijk te brengen heb je alleen je VOETEN nodig.

Ten tweede zijn er hen die menen dat de weg naar de hemel alleen bestaat uit een Bijbelgetrouwe belijdenis. Dat is iets waarvoor je alleen je MOND nodig hebt.

Tenslotte is er ook nog een aantal mensen dat denkt door het doen van goede werken gered te kunnen worden. Daarvoor heb je dus je HANDEN nodig.

De Bijbel toont ons, dat geen van deze methoden deugt. Natuurlijk wil God dat wij onze voeten, mond en handen goed gebruiken maar als wij daarmee beginnen, loopt het verkeerd af. Een drenkeling die je bewusteloos uit het water haalt, heeft er niets aan als je zijn haar gaat kammen! Hij heeft zuurstof nodig, opdat zijn levenskrachten terugkeren.

Zo is het ook met iemand die dood is in zijn zonden. Zoals de Bijbel het zegt in Efeze 2:1 "*Ook U heeft Hij levend gemaakt! U die dood was door de overtredingen en de zonden.*" De mens heeft leven nodig! En dat leven is alleen bij de Heer Jezus te vinden. Dit nieuwe leven maakt je geschikt om de hemel binnen te kunnen gaan! Daar mag je nu reeds van genieten! En je hebt die volkomen zekerheid: "*De Here is mijn Herder*". "Doe Uw mond wijd open" roept Hij ons toe! Niet alleen om te vragen, nee, om te danken, om Hem de eer te brengen, die Hem toekomt! In de kostelijke Psalm 23 spreekt David niet over zichzelf, hij spreekt van de Here. Hij roept het uit: O, wat fijn, zonder zorgen te kunnen leven! Wat heerlijk zo'n Herder te mogen hebben! Hij zorgt voor mij! Mijn Herder! Zo persoonlijk wil Hij ook voor U zijn!!

*Mijn Goede Herder bent U Heer
U stelt Uw leven voor de schapen,
U doet des nachts mij veilig slapen
en 's morgens wekt Uw stem mij weer.
Mij zal geen goede weide ontbreken;
U spijzigt mij met overvloed
en zachtkens leidt U Heer mijn voet
aan stille verse waterbeken,
die U uit rotsen vloeien doet.*

Arnhem, 03 mei 2012

In de avond bidden

“Laat mijn gebed als reukwerk voor Uw aangezicht staan, laat mijn opgeheven handen als het avondoffer zijn” (Ps. 141:2).

Als wij onze dag ‘s morgens met gebed beginnen, hebben wij er natuurlijk behoefte aan om de dag met gebed te sluiten. “In vrede zal ik gaan liggen en weldra slapen, want U alleen, Heere, doet mij veilig wonen” (Ps. 4:9). En “Word ik wakker, dan ben ik nog bij U” (Ps. 139:18). Dat kan alleen iemand zeggen die bij het slapen gaan in de tegenwoordigheid van God is geweest. Het is toch heel normaal voor een kind van God, dat hij, voordat hij gaat rusten na een dag van hard werken en moeite, zich overgeeft aan zijn Heere. Hij mag zichzelf en zijn gezinsleden voor de komende nacht aan de bescherming van God toevertrouwen. Laat er nooit ook maar de geringste verwijdering tussen de gelovige en zijn God bestaan, anders kun je niet echt rusten!

In Job 13 lezen we prachtig doordachte woorden! Als jij je hart bereid hebt, spreid dan je handen naar Hem uit. Als er onrecht in je hand is, doe dat ver weg; en laat er geen onrecht in je huis wonen. Ja, dan kun je je gezicht opheffen uit alle ellende, dan zul je vast staan en niet bevreesd zijn. Voorzeker je kunt de moeite vergeten, je zult er net zo min aan denken, als aan water wat langs gestroomd is. Helderder dan de middagzon zal je leven opgaan; wat donker is zal als de morgen zijn. Je zult vertrouwen omdat er hoop is; Je kunt rondspeuren, maar je zult onbezorgd gaan liggen. Je zult neer liggen en niemand zal je schrik aanjagen!

Ook het feit dat onze Heere en Heiland nog deze nacht terug kan komen om ons op te halen, moet ons er nog meer toebrengen te gaan slapen met onze gedachten bij Hem. En laten we dan niet vergeten te bidden voor hen die nog niet gered zijn.

*De moerbeitoppen ruisten;
God ging voorbij;
Neen, niet voorbij,
Hij toefde.
Hij wist wat ik behoefde,
En sprak tot mij,
sprak tot mij in de stille,
de stille nacht.
Gedachten die mij kwelden,
vervolgden en ontstelden,
verdreef Hij zacht.
Hij liet Zijn vrede dalen,
op ziel en zin.
'k Voelde in Zijn Vaderarmen,
mij koest'ren en beschermen,
en sluimerde in.
De morgen die mij wekte, begroette ik blij.
Ik had zo zacht geslapen,
en Gij, mijn Schild en Wapen,
waart nog nabij.*

Arnhem, 11-04-2012

Alleen de goede weg

Een automobilist vergist zich op een kruising en raakt, zonder het te weten, de juiste weg kwijt. Vrolijk rijdt hij verder! Hij is een correcte en voorzichtige rijder, stopt bij elk stoplicht overschrijdt nooit de maximum snelheid. Alles is in orde. Alleen... hij gaat de verkeerde kant op!

Zo kan het ook met ons leven zijn. Als we ons niet op Gods weg bevinden, leidt de weg die we gaan, naar het verderf. Automatisch zijn alle mensen op een weg die van God afwijkt, omdat alle mensen zondaars. Niet alleen met de "grote zondaars", nee, met iedereen gaat het de verkeerde kant op !

Als God ons staande wil houden op de verkeerde weg, laat Hij ook de goede weg zien. Gods weg gaat via het kruis van Golgota. Over Golgota? Jezus Christus is toch al bijna tweeduizend jaar geleden daar naar toe gegaan? Ja, dat klopt. Maar als ik niet wil inzien dat de Heere Jezus daar voor mij persoonlijk voor mijn boze gedachten, woorden en daden heen moest gaan om onder het oordeel van God te sterven, dan bevind ik mij nog op de verkeerde weg! Dan heb ik een nog een veel te hoge dunk van mezelf. En mensen die met zichzelf ingenomen zijn, zullen nooit de heerlijkheid van God bereiken. In de hemel is alleen plaats voor hen die eens zondaars waren en zich hebben bekeerd, die geloofd hebben in het verlossingswerk op het kruis.

Op welke weg bent u, ben jij?

Aan het begin van de weg van het geloof staat de genade. Er is niemand die zonder de vergeving van zijn zonden als een geschenk van Gods grote genade ontvangen te hebben, tot een kind van God kan worden. Ben je een kind van God dan komt de vraag op je op de ingeslagen weg van het geloof ook volhardt, door genade. Onze harten neigen er heel gauw toe wettisch te worden. Er zijn christenen, die de wet van het Oude Testament willen houden uit liefde tot de Heere, zoals zij zeggen. Ze vergeten, dat de wet zich richt tot *natuurlijke* mensen(dat wil zeggen, tot mensen die niet bekeerd zijn) en niet tot hen die wedergeboren zijn. Verlosten die de schrift kennen, weten dat ze enkel en alleen door genade gered zijn. Door het geloof en niet door eigen verdienste, niet door werken. De werken komen pas na de redding. Nadat we in Christus Jezus zijn, dus na Hem hebben aangenomen, zijn we geschapen "*tot goede werken, die God te voren bereid heeft, opdat we daarin zouden wandelen*" (Ef. 2:10). Deze goede werken zijn werken van Genade, die God in Zijn kinderen bewerkt. Ze worden in afhankelijkheid van Hem gedaan; in de kracht en wijsheid die Hij geeft!

*In Uw genade wil ik roemen,
die zondaars zalig maakt en vrij.
Uw liefde onuitput'lijk noemen,
want wie, o God, heeft lief als Gij?
Genade brengt van boze wegen
de zondaar naar des Heilands kruis;
en U komt hem in liefde tegen,
als kwam een een'ge zoon naar huis.*

Arnhem, 27-03-2012

Bemoedigingen

Jairus, een overste van de Synagoge, had een groot probleem. Zijn twaalfjarig dochtertje lag op sterven. Jairus ging met deze nood naar de Heere Jezus en bad Hem dringend of Hij met hem wilde gaan naar zijn dochter, en haar de handen opleggen, zij zou dan behouden worden en leven.

Vanwege zijn zorgen om zijn kind, kon geen enkel dreigement van de Joodse leiders, de goede man verhinderen naar de Heere te gaan. Ook wij – ouders – vandaag. Veel van onze kinderen of kleinkinderen, zijn lichamelijk gezond, maar hun ziel is nog niet gered. Dat brengt veel zorg en nood met zich mee.

De Heere Jezus is nog dezelfde Heiland als toen! Zijn hart is nog steeds een toevluchtsoord voor elke vader in nood en voor elke bezorgde moeder. We mogen Hem smeken om de redding van onze kinderen, maar... laten wij Hem niet voorschrijven wat te doen, zoals Jairus deed: *“dat Gij haar de handen oplegt”*. Het *hoe* mogen we rustig aan de Heere en Zijn Goddelijke wijsheid overlaten.

We kunnen nog iets van Jairus leren. Hoewel hij eerst geen direct antwoord krijgt, blijft hij toch vol vertrouwen dicht bij de Heere Jezus. Zijn volharding wordt zwaar op de proef gesteld. Tijdens dit oponthoud overlijdt het meisje. Als Jairus dit verdrietige bericht krijgt, hoort hij uit de mond van de Heere het antwoord op zijn smeken: *“Vrees niet; geloof alleen”*. De Heere wil een groter wonder doen dan alleen genezing geven: de opwekking van een gestorvene!

De Heere doet altijd meer dan wij vragen! We zien dat ook bij die man die al achtendertig jaar ziek was. Hij lag bij de vijver in het ziekenhuis van Bethesda, te wachten op de Engel van God die één keer per jaar afdaalde in het water. Wie dan het eerst in het water kwam werd genezen! Het staat zo prachtig mooi beschreven in Johannes 5. De Heere Jezus kwam bij hem langs en vroeg: *“Wil je gezond worden?”* Misschien een wat vreemde vraag aan een zieke! De Heere wilde het zeker weten!! Ook voor ons een geweldige betekenis die vraag! Velen lopen met een pak van zondelasten. De Heere wil ons daarvan verlossen! Hij wil wel zeker weten, dat dit ook onze wil is. Daarom die vraag; wil je gezond worden, wil je verlost worden Hij wil ons bevrijden! Het enigste wat Hij van ons verlangt is, dat we toegeven dat we niet in staat zijn onszelf te helpen. In Zijn grote liefde en genade komt Hij tot ons en we mogen het met de liedschrijver meezingen:

*Niets o Heer dan Uw genade,
niets, Heer, Jezus dan Uw bloed,
dat alleen mij wies van 't kwade,
troost en reinigt mijn gemoed.
Heel mijn ziel, vol hemelvrede,
rust in U, mijn Heer en God,
oorzaak en bewerker mede
van mijn eeuwig zalig lot.*

Arnhem, 20-03-2012

Er is één Weg

“Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Joh. 14:6). We lezen dit heel duidelijk, er is maar *één* weg!

Toch denken veel mensen dat het er niet op aankomt wat je gelooft. Hoofdzaak is dat je iets gelooft! Zulke mensen lijken op die kapitein die toch geloofde de juiste koers te varen, maar op de klippen belandde. Nog maar kort geleden was hier een afgrijselijk voorbeeld van langs de kust van Italië. Is het dan voor die man, de bemanning en de passagiers een bittere troost, dat die kapitein er echt van overtuigd was geweest, dat hij de juiste koers voer?

Veel mensen handelen, met hun waardevolle ziel, precies zó als die kapitein. Ze gaan op hun eigen geloof af. Maar alleen het echte, Bijbelse geloof leidt naar de hemel. En alleen de Bijbel is het Boek waarin de juiste koers staat aangegeven. Wie zich daardoor laat leiden, zal al heel gauw de Heere Jezus vinden. Het geloof in Hem en in het verzoeningswerk dat Hij volbracht heeft op Golgotha, is het enige geloof dat redt. Al het andere: eigen werken; een vroom leven; of het vlijtig onderhouden van godsdienstige verplichtingen (hoe oprecht ze ook allemaal bedoeld zijn), mist het doel volkomen en eindigt in de eeuwige verdoemenis. *“En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden”* (Hand. 4:12). Bent u deze enige Weg al ingeslagen?

“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden”, zo waarschuwt de Bijbel (2 Tess. 2:3). Vroeger werd er in een grote stad in Amerika een ‘Judasram’ gebruikt. Dit dier werd ‘s morgens naar de haven gebracht waar de schapen die geslacht moesten worden aankwamen. Vervolgens liep de ram voor de schapen uit naar het slachthuis. Dit hele gebeuren herhaalde zich acht maal per dag. Je kunt op je vingers natellen dat die ram op deze manier duizenden dieren in de dood leidde. Waarom liepen al die schapen blindelings achter dat beest aan? Schapen laten zich niet zonder meer opdrijven, ze hebben een leider nodig. Vooral als die leider nog licht van kleur is, lopen ze maar al te graag met hem mee!

We moeten in onze tijd vooral op de hoede zijn voor valse profeten die net zo te werk gaan als die ‘Judasram’. De boodschap die ze brengen klinkt heel mooi en aannemelijk maar... iedereen die ernaar luistert wordt onherroepelijk in het verderf geleid. Er is er maar Eén die we gerust kunnen volgen, de *goede Herder*, de Heere Jezus. De Bijbel staat vol van Hem!

*Jezus is de deur der schapen
Wie door Hem naar binnen treed
Vindt bij Hem getrouw bescherming
tegen ieder dreigend leed*

Arnhem, 27-02-2012.

Stervend Europa

Wat hierboven staat is niet zomaar een gezegde. Zelf ben ik bang dat dit werkelijkheid is! Uit alles wat je ziet, hoort en opmerkt blijkt, Europa is ten dode opgeschreven. Ondanks de EU, haar lidstaten, de verbondenheid en de Euro, is het alles nog maar schijn, vormeloos en leeg. Al die grote bijeenkomsten, conferenties, de waarschuwendende woorden van de één naar de ander, het helpt niet meer. Het stervende Europa is leeg, voos, inhoudsloos geworden. Ze is zwart tot in het hart, een spons, die alleen maar slechtheid heeft opgezogen. Ze heeft geen lever, geen hart en geen ziel meer.

Toegepast op haar inwoners, op hun mens zijn, ze heeft geen eerezucht, geen geloof en geen liefde meer. Hoe oud Europa ook is, ze behoren tot de nieuwe jeugd, die trots is op het gebrek aan deze goddelijke eigenschappen: geloof, hoop en liefde.

Er is geen eergevoel meer, geen plichtsgevoel, geen eerbied voor de ouderen, ook niet voor God. Geen respect, geen redelijkheid, geen tucht en geen doel. Als er dan nog een doel is, is het de Euro zelf! Het stervende Europa heeft niets van het Oosten of van het Westen te verwachten. We zijn in het laatste stadium van de beschaving gekomen, ziel en geweten zijn *schadelijke* dingen geworden!

De ouderen weten het nog wel. Voor alle ellende van vóór de oorlog kregen de Joden de schuld. Het is weer zo. Het is niet alleen Europa dat wegzinkt, de hele wereld zinkt in verderf en ondergang. Is er dan geen uitzicht meer? De wenende Profeet heeft het uitgeschreeuwd: "Land, land, land hoor het Woord van de Heere" (Jer. 22:29). Er is maar één redmiddel, maar *wat* als dit veracht wordt. We zien steeds meer dat zij die de Bijbelse principes in woord en daad willen naleven, meer en meer veracht worden. Daar is geen plaats meer voor in stervend Europa.

De tekenen in onze tijd laten ons zien, dat de komst van de Heere Jezus dicht nabij is! Het Vrederijk komt! Christus Zelf! Laten wij, die door Gods genade Hem mogen kennen, toch spreken van Hem, die ons *alles* is. Het is nog genade-tijd! De Heere roept zondaars! Ook heden roept Hij, als er een hart is vol van vrees, maar ook vol van verlangen naar de Heere Jezus, Hij komt tot u! Belijdt Hem uw schuld, Hij brengt u aan het Vaderhart waar enkel vreugde is!

*Daar zijn geen grenzen aan Jezus macht,
voor elk die wonderen van Hem verwacht.
Ja, wie Hem aanraakt ervaart Zijn kracht,
daar zijn geen grenzen aan Jezus macht!*

Arnhem, 15-02-2012

Loof de Heere mijn ziel

Wanneer een hond iets lekkers krijgt kwispelt hij met z'n staart. Kinderen moet je leren bedanken: "Heb je al dank u tante gezegd?" Grote mensen moeten ook leren danken voor Gods zegeningen, voor elke dag die Hij ons geeft, voor Zijn goedheid Zijn hulp. Hebt U God al gedankt dat Hij het liefste gegeven heeft dat Hij had? Hij gaf voor ons mensen Zijn eniggeboren Zoon, Zijn onuitsprekelijke gave. Wie de Heere Jezus heeft leren kennen als zijn Redder en Verlosser, is nooit klaar met danken!

Het is heel ernstig dat ieder die nog niet bekeerd (d.i. zich nog niet omgekeerd heeft tot God), nog steeds zonder God leeft, dus een goddeloze is. Zonder brood ben je brodeloos, zonder macht ben je machteloos, zonder God ben je goddeloos. De Bijbel zegt van een goddeloze, dat hij een zondaar is, ja een vijand van God. Wanneer dit goed tot je doordringt, ga je niet praten over 'Jezus volgen' of over medemenselijkheid. Dan zal je inzien dat je eerst je vijandschap tegen God moet opgeven, dat je jezelf moet overgeven en verzoend moet worden met de Heilige God. Dat laatste is mogelijk door Christus bloed.

De grootste misdadiger, de geniepigste huichelaar, de gemeenste overspeler, de slechtste vrouw van de straat, de heftigste vloeker, de ergste rover, de afschuwelijkste moordenaar – direct, als God zo iemand ernstig en oprecht hoort bidden, keert Hij Zich naar hem toe en zegt: 'Ik wil niets liever dan dat je gered en gelukkig wordt. Juist daarom zond Ik Mijn Zoon naar het kruis'. Wie dit gelooft en zijn schuld belijdt aan God die zal behouden worden (Rom. 10:13; Luc. 18:13, 14).

Een misdadiger was gevangen genomen en hij had het vonnis verdiend: de dood door kruisiging. Toen aan het kruis hing, bad hij tot de Heere Jezus: 'Heere denk aan mij wanneer U in Uw Koninkrijk komt'. Het antwoord was dat hij 'heden' op dezelfde dag naar het paradijs mocht. Hij was de eerste die binnenging met Christus. Hij was een rover. In de hemel komen alleen slechte mensen die verlost zijn. Als U daar ook wilt komen moet U als zondaar tot de Heere Jezus Christus gaan. Hij is de enige Redder.

*Verlosser, Vriend, Gij hoop en lust
van die U kennen, neem het lied,
dat U in 't stof een sterv'ling biedt
een zondaar die Uw voeten kust
een zondaar, een verlost o Heer
en nu geen zondaar meer.
O, neem het aan!
Hij laat geen smEEK'ling staan
Hij hoort in hemellingen
verlost zondaars zingen!
O, neem Hem aan!*

Arnhem, 30-01-2012

Voor alle tijden het goede deel

Jeremia zegt tot tweemaal toe, dat “*Jacobs deel*” niet gelijk is aan de afgoden, “*een werk van verleidingen*” (Jer. 10:15; 51:18). Heel duidelijk worden hier de scherpe tegenstellingen getekend tussen de levende God, een eeuwige Koning en de met zilver en goud opgesmukte afgoden die *gedragen* moeten worden.

De Almachtige, die de eeuwigheid doorwandelt, *draagt* de geslachten, *draagt* de volken, *draagt* ook de lammetjes van Zijn kudde in Zijn eeuwige armen! Ook in het jaar 2012! ‘Onder u zijn eeuwige armen’ zong reeds de leidsman van Israël aan het eind van zijn levensreis

Als de tijd van hun bezoeking daar is, zullen alle afgoden vergaan, maar “*Jacobs deel*” zal niet wankelen in eeuwigheid. Hij doet al wat Hem behaagt in hemel en op aarde: de Heere is groot, Hij is boven alle goden! In hun eigen taal moet de profeet de afgodendienaars toeroepen: “De goden, die de hemel en aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan!” De goudsmid wordt beschaamd, omdat het beeld, dat hij gegoten heeft, leugen is.

“*Jacobs deel*”. Als dat deel ook het onze is hoeven we niet bang te zijn! We zijn geborgen! Asaf bezat Jacobs deel en zong daarvan in die lieflijke Psalm 73. “*Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid*”. Ontelbaren hebben het hem nagezongen: “*Mijn deel*”. Het is een persoonlijk bezit! Dit deel is zeker en vast, wat er ook gebeurt. Welgelukzalig is hij die de God van Jacob tot zijn hulp heeft, wiens verwachting op de Heere Zijn God is.

We kunnen nooit te veel het aangezicht van de Heere zoeken. We mogen zien naar die luisterende vrouw, Maria, die aan de voeten van Jezus was gezeten en die genoot van alles wat de Heer haar vertelde. Die Heere is Dezelfde, Hij wil ook voor ons zo zijn. God geopenbaard in het vlees is Marta's woning binnengegaan en Maria heeft Hem in het geloof omhelsd. Wat een ander ook verlangt; haar wens was neer te zitten aan Zijn voeten, om te luisteren naar Zijn wondere woorden die uit Zijn mond uitgaan. Wat zal het voor Maria geweest zijn, de goedkeuring van haar Heer te beluisteren in Zijn woorden: “Maria heeft het goede deel uitgekozen, wat van haar niet zal weggenomen worden”. Jezus *haar deel*, haar deel in eeuwigheid! Hij is voor allen, voor alle tijden, het goede deel!

Aan des Heilands voeten, luisterend naar haar Heer,
zette zich Maria van Bethanië neer.
Zij verkoos het goede deel.
Wat ontving zij godd'lijk veel.

Aan mijn Heilands voeten,
zal mijn hart en mond,
Zijn genade prijzen,
Tot mijn laatste stond.

Arnhem, 11-01-2012

Oude Sporen 2012

